apika. Krute vertikala : ~a roko; | la ŝipo alfundiĝis ~e.

aplanata (Opt). Estanta de tia surfaco, ke ĉiuj lumaj radioj elirantaj el la sama punkto renkontiĝas ĉe la sama fokuso. ~o. ~a objektivo. ~eco. Eco de ~a sistemo. ~lsmo. Aro da fenomenoj rezultantaj el ~eco.

*Aplaŭdi (x). 1 Montri aprobon per klakfrapo de la manoj : ~i oradoron, al oradoro, spektaklon; fari al iu ~on sur la vangon Z (vangfrapi). 2 (t) Forte aprobi, samopinii : mi ~as vian inicialon, al via inicialo; alian ne mallaŭdu, vin mem ne ~u Z.

Apliki (tr). 1 Uzi por praktiko teoriajn sciojn: ~i metodon, regulon, legon; ~i sian sperton, talenton B al la solvo de la sociaj problemoj; kion utilas konsilo ne ~ata? tiu rimarko ~igas al la nuna okazo; puraj k ~tid sciencoj. 2 Uzi por speciala celo, en speciala okazo: ~i kuracilon B, severajn rimedojn; ~i al iu la faman ekkrion de la poelo Z. Kp UTILIGI, PRAKTIKI.

aplombo Z. Tre granda memfido, nekonsternebleco: sin prezenti kun ~o; ~e aserti malverajon. Kp aroganteco.

apofizo ♥. Osta elstaraĵo : akcesora, dorneca, frunta, tempia ~o.

*Apogl (tr). 1 Subteni k firmigi objekton pere de alia: ~i trabon ĉe muron; ~i muron per traboj; plafono ~ila sur kolonoj; ~i la kapon sur la mano(n) B; sin ~i al kolono Z, sur ies brako Z. 2 (f) Pliaŭtoritatigi: ~i proponon; peti ~on de iu; facile trovi ~on Z; al via lalento mankas la ~o de lernado Z; por vendisto mensogo estas necesa ~o Z; li ~as siajn postulojn sur la kulimo; sin ~i sur ies opinio. ~llo. Tio, kio servas por apogi ion aŭ por sin apogi: ~ilo de kaduka muro; (dors)~ilo de benko.

Apogeo. 1 Punkto de la orbito de astro, ĉe kiu ĝi estas plej malproksima de la tero. Kp perigeo, zenito, kulmino. 2 (f) Plej supera, plej alta grado; egeco: esti ĉe la ~o de famo, de sukceso. Kp ekstremeco, zenito.

apoĝaturo þ. Melodiornamo, konsistanta el unu noteto sen fiksita daŭro, k akompananta la ĉefan noton.

apokalipso 2. Libro de la Nova Testamento, pri la fino de la mondo. ~a (f). Mistera, tute malklara : ~aj paroloj.

apokopo (G). Forlaso de unu aŭ kelkaj silaboj en fino de verto : aŭt(omobil)o, fot(ografaĵ)o, tram(veturil)o.

Apokrifa. Neaŭtentika ; falsa : $\sim a$ verko.

Apologo = fablo.

apologio Z. Parola aŭ skriba defendo k pravigo de io aŭ iu. solene farita : fari ~on de sia politiko; la ~o de Sokrato. Kp Pledado, laŭdo, senkulpigo.

Apopleksio. Cerba sangalfluo, kiu senigas la malsanulon je la sentoj k movoj, sed ne de la spirado. Kp paralizo.

apostato Z. Homo, kiu publike forlasis sian religion aŭ partion; renegato.

aposteriora. Bazita sur faktoj k spertoj, k ne sur teorio: Esperanto estas artefarita ~a lingvo. Kp apriora.

Apostolo. 1 Čiu el la 12 disciploj, kiujn Kristo elektis por prediki evangelion. 2 (f) Fervora, sindona propagandisto: ~o de ideo Z; Zamenhoj estis vera ~o de la homamo. Kp misio, pioniro.

Apostrofo. Superlinia komoforma signo, montranta la forigon de vokalo. ~1. 1 (ntr) Meti ~on. 2 (tr) Elizii : en esp-o oni povas ~i la A de la artikolo, k la 0 de la substantivo.

Apoteko. Butiko, kie oni preparas k vendas medikamentojn.

Apoteozi (tr). 1 Diigi. 2 Gloregi per egaj laŭdoj. ~0.1 Diigo. 2 Glorego.

Apozieto (G). Apudmeto de du substantivoj, el kiuj unu servas kiel epiteto por difini la alian: Alberto, reĝo de Belgoj; mi ne konas Romon, ĉefurbon de la regno; Priamo estris la grandan urbon Trojo Z; li ricevis la tilolon konsilisto. ~1 (tr). ~e apudmeti.

*Apro. Sovaĝa porko (sus aper).

apreturo. Speciala glazuro por finpretigi teksaĵojn, ledojn kc. ~1 (tr). Finpretigi per tia glazuro.

*Aprilo. Kvara monato de la jaro.

apriora. Bazita sur teorio, ne sur faktoj, spertoj : Volapük estis artefarita ~a lingvo. Kp aposteriora.